

Szetey Szabolcs munkája körültekintően, adatgazdagon és érzékenyen tárja fel az 1784–1878 közötti homiletikaoktatás nemzetközi és hazai tankönyvirodalmát, valamint az igehirdetői gyakorlat összefüggéseit. Magyar nyelven még nem jelent meg ilyen átfogó bemutatás és értékelés erről az időszakról, ill. a korszak homiletika- és igehirdetés-történetéről. A könyv számos ponton további kutatások lehetőségét készíti elő és adataival kijavítja, árnyaltabbá teszi a korábbi, alapkutatások nélküli, berögzült, sematikus megállapításokat és vélekedéseket. A monográfiában összegyűjtött és közreadott adatok, bemutatott összefüggések egyértelműen bizonyítják, hogy újra kell értékelnie a teológiatörténetnek a hosszú XIX. század elvihomiletikai teljesítményét és igehirdetési gyakorlatának eredményeit.